

जातिय पहिचान सहितको राज्य पुनःसंरचनाको लागि एमालेका आदिवासी जनजातिहरूद्वारा दवाव

कीर्तिपुर सन्देश /

ने.क.पा. एमालेको केन्द्रीय कमिटीको बैठक भैरहेको समयमा गत फागुन ५ गते शुक्रवार बैठक सुरु हुनुभन्दा अगाडि नै नेपाल लोकतान्त्रिक नेवा: संघ र नेपाल लोकतान्त्रिक तामाङ संघले संयुक्त रुपमा दवाव दिन धर्ना कार्यक्रम गरेको थियो ।

आदिवासी जनजाति कार्यकर्ताहरूले पाँच किसिमको मागपत्र आ-आफ्नो छातीमा टाँसेका थिए । जसमा : १.सबै अल्पसंख्यक आदिवासीको स्वायत्त क्षेत्र सुनिश्चित गर, २.राज्य पुनःसंरचना सम्बन्धि विगत पार्टी निर्णय कार्यान्वयन गर, ३.जातीय पहिचानसहितको आत्म निर्णयको अधिकार हुनैपर्छ, ४.जातीय राजनीतिक अग्रधिकार हुनैपर्छ, ५.सबै अल्पसंख्यक आदिवासीको स्वायत्त क्षेत्र सुनिश्चित गर लेखिएका थिए ।

बैठकमा भाग लिन पार्टीका नेताहरू धमाधम आउन थालेपछि ध्यानाकर्षण पत्र बुझाउन खोज्दा कसैले पनि बुझ्न नमानेपछि मूल ढोका नै बन्द गरेर आदिवासी जनजाति कार्यकर्ताहरू धर्नामा बसे । १२ बजे सुरु हुने भनिएको बैठक २ बजेसम्म पनि अध्यक्षको उपस्थित नभएपछि उपाध्यक्ष वामदेव गौतमलाई ध्यानाकर्षण बुझाउन खोज्दा बुझिलिन नमानेपछि महासचिव ईश्वर पोखरेललाई बुझाउन खोज्दा उहाँले पनि बुझ्न नमानेपछि कार्यकर्ताहरू

आक्रोसित भएका थिए । त्यसपछि कार्यालय सचिव एवम् संधिय मामिला विभाग प्रमुख परशुराम मेधी गुरुंगलाई बुझाइएको थियो ।

ध्यानाकर्षण बुझाउनु पूर्व नेपाल लोकतान्त्रिक तामाङ संघका अध्यक्ष वीरवहादुर लामा र नेपाल लोकतान्त्रिक नेवा: संघका अध्यक्ष कृष्णवहादुर घःजुले आ-आफ्नो धारणा राख्नुभएको थियो ।

उक्त पत्रमा भनिएको छ राज्य पुनःसंरचना सम्बन्धी नेकपा एमालेको सातौँ महाधिवेशनको बाह्रौँ बैठकदेखि नै सैद्धान्तिक रुपमा पहिचानलाई प्राथमिकतामा राखेर राज्यपुनःसंरचना गर्नुपर्छ, भन्ने

मान्यताले स्थान पाएको थियो ।सोही अनुरूप आदिवासी जनजाति संगठनहरूको अपेक्षा अनुसार नेकपा एमालेले संविधान सभाको राज्यपुनःसंरचना समितिमा पन्ध्र प्रदेश सहितको राज्य पुनःसंरचनाको अवधारणा पेश गरेको थियो । त्यही अवधारणाको नजिक संविधानसभाको राज्यपुनःसंरचना समितिको प्रतिवेदन आएको हो । यसैबीचमा नेकपा एमालेको अडान अनुसारनै गठन भएको राज्यपुनःसंरचना आयोगले पनि आफ्नो प्रतिवेदन पेश गरी सकेको छ । उक्त प्रतिवेदनले पनि पहिचानलाई नै प्रमुख आधार बनाएको छ । हाल आएर पहिचानलाई आधार बनाएर कोरिएको राज्य पुनःसंरचनालाई जातीय राज्य बनाउन लागेको कोकोहल गर्दै पहिचान विनाको राज्यपुनःसंरचना गर्नुपर्छ भन्ने आवाज उठाउन थालिएको देखिन्छ । यसको प्रभाव नेकपा एमाले भित्र पनि देखिन थालेको सन्दर्भमा पार्टीभित्र पनि पहिचानलाई भजाउँदै जातीय राज्य नस्विकार्ने बाहानामा पहिचानलाई तिरस्कार हुने किसिमले राज्य पुनःसंरचना गर्ने षडयन्त्रको आभासको अनुभूति हुन थालेको छ । नेकपा एमालेभित्र क्रियाशील हामी आदिवासी, जनजाती, मधेसी, दलित कार्यकर्ताहरूको आवाजलाई पार्टीभित्र सुनुवाई नहुने हो कि भन्ने चिन्ता देखिन थालेको छ ।

उक्त पत्रमा नेपाल लोकतान्त्रिक नेवा: संघका अध्यक्ष कृष्णवहादुर घःजु र नेपाल लोकतान्त्रिक तामाङ संघका अध्यक्ष वीरवहादुर लामाले हस्ताक्षर गर्नु भएको थियो ।

Prop: Ram kumar Maharjan 4333344, 9851037150

A 2 Z MOBILE REPAIR CENTRE

Nayabazar, Kirtipur 17

Our Service

Repair and Sale Mobile, LCD, Camera, DVD etc

स्वयम्भू क्याटरिङ एण्ड टेण्ट सर्भिस

कीर्तिपुर, नयाँबजार

फूल क्याटरिङ, हाफ क्याटरिङ, शुभविवाह, ब्रतबन्ध, पिकनिक, अफिसियल पार्टी, लञ्च बक्स र जेनेटर समेत

तपाईंको सन्तुष्टि हाम्रो चाहाना

स्वयम्भूरत्न बज्राचार्य

Mobile 9841302310, 4330264

पद्मकाष्ठपुरी डेपार्टमेन्टल स्टोर

लोकतान्त्रिक चोक मंगल दोवाटो

9848555555

दर्शन मोबिकेयरमा

मोबाइल मात्र होइन अब ब्रान्डेड इलेक्ट्रोनिक्स सामान पनि उपलब्ध छ

Grand Concept Electronic Showroom

Narayan Gopal Chowk, Maharjungunj-3

Opening discount 15%

कीर्तिपुरवासीहरूको लागि थप 3% छुट

हाम्रा सुविधाहरू :

Home delivery service

0% finance को सुविधा (दर्शन बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. बाट)

हामीसंग भएका ब्रान्डेड

TOSHIBA

Godrej

Kelivinator.

ONIDA

RICOH

यी सबै BRAND का फ्रिज, Washing machine OVEN, CRT T.V, LCD, Mixer, Rice cooker आदि घरका लागि चाहिने सबै सामान उपलब्ध छ ।

For more contact

दर्शन मोबिकेयर प्रा.लि.

नयाँबजार-३ फो.नं. ४३३६७७६

कानुनी सल्लाहकार

ज्ञानबहादुर महर्जन

प्रकाशक:

नजरराम महर्जन

सम्पादक

श्रीकृष्ण महर्जन

पुस्तक

निरजमान सिंह

काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११-२०६७/०६८

व्यवस्थापन

भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ

फोटो पत्रकार

नविन जोशी

प्रेस: शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ

कार्यालय: निखासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३

फोन नं.: ४३३३००७, ९८४९४०९०७७

kirtipur_sandesh@live.com

सम्पादकीय

राज्य पुनर्संरचनाको सवालमा

नेताहरूको मनका कुरा आउन थाले

लामो समयदेखि विवादित भइरहेको राज्य पुनर्संरचनाको सवालमा दोधारे नीति दिदै मध्यमार्गी वाटो अपनाउँदै मौन बस्दै आएका राजनीतिक दलका शीर्ष नेताहरूले पछिल्लो समयमा मनका कुरा सार्वजनिक रूपमा बोल्न थालेका छन् । संविधान निर्माणका सवालमा अन्तिम समय भएपछि वास्तवमा नेताहरूलाई बोल्न बाध्य भएका हुन् ।

संविधान निर्माणका सवालमा विवादित विषय संविधानसभामा बहुमतबाट पारित गरि मस्यौदा बनाउनुपर्ने बाध्यकारी अवस्था आएका कारण ती नेताहरूले बोल्न थालेका हुन् । नेताहरूका मनमा राज्य पुनर्संरचनाको सवालमा के कस्ता धारणा रहेका छन् भन्ने कुरा स्पष्ट हुँदै आएको छ । अब सो कुरा भन भन स्पष्ट हुँदै जानेछन् । र नेपाली जनताले ती नेताहरूलाई राम्रो संग बुझ्ने अवसर प्राप्त गर्ने छन् । वास्तवमा नेपाली कांग्रेसका नेताहरूले त लामो समयदेखि नै पहिचानको आधारमा राज्य पुनर्संरचना गर्न नहुने बताउँदै आएका छन् ।

संविधानसभाको राज्य पुनर्संरचना तथा राज्य शक्ति बाँडफाँट समितिले सर्वसहमतिबाट राज्य पुनर्संरचनाको प्रमुख आधार पहिचान र सहायक आधार सामर्थ्यता भनी पारित गरिसकेको अवस्थामा नेताहरू पहिचानलाई पूर्ण रूपमा अस्वीकार गर्ने ढंगबाट प्रस्तुत हुँदै आएका छन् । कांग्रेसका नेताहरूमात्र नभई एमाले र माओवादीका नेताहरूले पनि पहिचानलाई प्राथमिकता नदिने खालका अभिव्यक्ति दिदै आएका कारण कतै नेताहरू पहिचानलाई अस्वीकार गर्ने पक्षमा त छैन भनी प्रश्न उठ्नु स्वाभाविक नै हो । यदि पहिचानलाई बेवास्ता गर्दै सामर्थ्यतालाई मात्र आधार मानेर राज्य पुनर्संरचना गर्नु भने अवश्य पनि नेपालमा पहिचानका लागि लामो समयदेखि आन्दोलनरत समुदाय चुप लागेर नबस्ने कुरा नेताहरूले बुझ्नु जरूरी छ ।

कोलाराडोमा नेवा: खल:को

पहिलो चियापान कार्यक्रम सम्पन्न

मोहन श्रेष्ठ कोलोराडो

१२ फेब्रुवरी २०१२ मा कोलोराडो नेवा: खल:, नेवा: भाषा, संस्कृति, रितिरिवाज र चालचलनलाई जीवन्त राख्ने उद्देश्यले स्थापना भएको यस नेवा: खल:को पहिलो चियापान कार्यक्रम कोलोराडोको Long mont सहरको Everest Restaurant मा सम्पन्न भयो । उक्त चियापान कार्यक्रममा कोलोराडोका विभिन्न सहरहरू, जस्तै Longmont, Boulder, Denver, Aurora र Lakewood बाट बृहत सहभागिता रहेका थिए । यो चियापानको कार्यक्रमको सभापतित्व नेवा: खल:का अध्यक्ष प्रेमकाजी श्रेष्ठज्यूले गर्नुभयो भने कार्यक्रमको संचालन नेवा: खल:का सदस्य सचिव केदार तन्दुकारज्यूले गर्नुभएको थियो । सो कार्यक्रममा अतिथिकारूपमा नेपाली जनसम्पर्क समितिबाट गणेश भण्डारी, Rocky mountain friends of Nepal बाट निलम श्रेष्ठ र अरु विभिन्न संघ संस्थाको राम्रो सहभागिता थियो ।

कार्यक्रममा उपस्थित पूर्ण डंगोल, मोहन श्रेष्ठ, चेतमान श्रेष्ठ, महेश श्रेष्ठ, जगदीश श्रेष्ठ, Tocky mountain friendship of Nepal का board मेम्बर मनोज तुलाधर, हेम श्रेष्ठ, नीलम श्रेष्ठ, गणेश भण्डारी, विश्वभक्त श्रेष्ठ, र प्रेमकाजी श्रेष्ठले नेवा: धर्म, भाषा, संस्कृति सम्बन्धि आ-आफ्नो विचार व्यक्त गर्नुभयो । यस कार्यक्रममा कोलोराडो नेवा: खल: एउटा विशुद्ध सामाजिक संस्था र कुनै राजनीतिक पार्टीसंग संलग्न नभएको कुरा पनि प्रष्ट पार्नुभयो । भाषा, संस्कृति, भेषभुषा, बाजागाजा र रीतिरिवाजलाई अनुशरण गर्दै भावी पिढीहरूलाई नि सिकाउँदै लैजानुपर्ने र मुख्य मुख्य चाड पर्वलाई ठाउँ परिवेश अनुसार मनाउनु पर्ने कुरा पनि प्रष्ट पार्नु भयो ।

प्रेम : मनबाट कि मस्तिष्कबाट ?

गत हप्ता पश्चिमी देशका युवाहरूसँगै नेपाली युवाहरूले पनि प्रणय दिवस अर्थात् भ्यालेन्टाइन डे बढो तामभामका साथ मनाए । सूचना र प्रविधिको संसारलाई सांघुरो बनाउँदै गएको समयमा नेपालमा पनि यो प्रणय दिवस मनाउन थालेको एक दशकभन्दा धेरै भैसकेको छ । आजको समयमा प्रेम सम्बन्धमा विभिन्न किसिमका विकृति तथा समस्याहरू आइरहेको परिप्रेक्ष्यमा केही अंकहरूसम्म प्रेम मनोविज्ञानको बारेमा चर्चा गर्न चाहन्छु ।

‘प्रेम’ संसारभरी नै सबैभन्दा बढि प्रयोग हुने र सबै मानिसहरूले महत्व दिने शब्द भएतापनि ‘प्रेम’ शब्दलाई विश्वभरि मान्य हुने गरी कसैले पनि परिभाषित गर्न सकेको पाइँदैन । विभिन्न कवि, साहित्यकार, दार्शनिकहरूले प्रेम सम्बन्धि अनगिन्ति कविता, कथा, उपन्यास, गीतहरू तथा दर्शनहरूको रचना गरे । अझ ९९ प्रतिशत फिल्महरूमा ‘प्रेम’ लाई नै मुख्य कथा बनाइएको पाइन्छ । तर पनि यसलाई परिभाषित गर्न गाह्रो छ । आदिकालदेखि नै ‘प्रेम’ लाई महत्व दिए तापनि यस सम्बन्धि वैज्ञानिक अध्ययन शुरु भएको धेरै भएको छैन । मनोवैज्ञानिक तथा अनुसन्धान कर्ताहरूले प्रेम सम्बन्धि विभिन्न सिद्धान्तहरू पनि प्रतिपादन गरेको पाइन्छ । प्रेम एउटा मानवीय आधार भूत संवेग भए पनि यो किन र कसरी हुन्छ भन्ने कुरा बुझ्न त्यति सजिलो भने छैन ।

‘प्रेम’ को सन्दर्भमा एउटा प्रश्न उठ्ने गरिन्छ— प्रेम कहाँबाट गरिन्छ ? मनबाट कि मस्तिष्कबाट ? विभिन्न अध्ययन अनुसन्धानबाट प्रेम हुनुमा मन र मस्तिष्क दुवै जिम्मेवार देखिएको छ ।

मस्तिष्क (शारीरिक पक्ष)

रटगर्स विश्वविद्यालयका हेलेन फिसरले गरेको अध्ययनले प्रेममा विभिन्न हर्मोन र रसायनहरू जिम्मेवार भएको पाइएको छ । सबैभन्दा पहिले जिम्मेवार देखिएको छ -यौन हर्मोनहरू : टेस्टोस्टेरोन र ओस्ट्रोजन । प्रेमको शुरुको समयमा धेरैलाई आफ्नो मन पर्ने व्यक्ति सामू हुँदा मुटु दुकदुक हुने, पसिना आउने, मुख सुक्ने जस्ता असर देखिन्छ । मृगौलाको माथिल्लो भागमा रहेको एडिनालाइन ग्रन्थीबाट निस्केको एडिनालिन हार्मोन रगतमा मिसिदा त्यस प्रकारको असर देखिन्छ स्मरणीय रहोस् कि सम्पूर्ण हार्मोन ग्रन्थीहरू मस्तिष्कमा रहेको पिट्युटरी ग्रन्थीले परिचालन र नियन्त्रण गर्ने गर्दछ ।

प्रेम भैसकेपछि दुवैको मस्तिष्क परीक्षण गर्दा ‘डोपामाइन’ नामक न्युरोट्रान्समिटरको मात्रा बढी भएको पाइएको छ । डोपामाइनले व्यक्तिलाई आनन्दित बनाउँछ । कोकिन जस्तो लाग्नु पदार्थ सेवन गर्दा पनि डोपामाइन रसायन परिचालित हुन्छ । प्रेममा परेका जोडीमा पनि कोकिन सेवन

गरेको व्यक्तिमा जति नै डोपामाइनको मात्रा पाइएको छ । त्यसैले होला, प्रेमलाई पनि ‘नशा’ को रूपमा व्याख्या गरिन्छ । फिसर भन्छन् - “प्रेम जोडीहरूमा एक अर्काको सानो कुरामा पनि ध्यान दिन्छन् र खुशी महसुस गर्छन् । उनीहरूलाई निद्रा र खाना पनि थोरै भए पुग्छ । उनीहरूमा उर्जा पनि बढी हुन्छ । यो सब डोपामाइनको करामत हो ।”

प्रेममा अधिकांश समय एक अर्काको बारेमा सोचेर व्यतित हुन्छ । मस्तिष्कबाट निस्कने अर्को न्युरो ट्रान्समिटर सेरोटोनिनको कारणले नै उनीहरू एक अर्का बारेमा सोचिरहन्छन् । पिसा विश्वविद्यालयका मनोचिकित्सक डा. डोनाटेला माराजिटीले गरेको अध्ययनमा obsessive compulsive Disorder (एउटै काम बारम्बार दोहोर्‍याउने मानसिक समस्या) विरामीमा जति नै सेरोटोनिन पाइएको छ । यसै रसायनको कारणले नै आफ्नो प्रेमी वा प्रेमिकाको बारेमा बारम्बार सोचिरहन्छन् । शायद यसैले पनि प्रेममा परेका व्यक्तिलाई ‘पागल प्रेमी’ भनिएको होला ।

अर्को रसायन अक्सिटोसिनको कारणले एक अर्काविरुद्ध सम्बन्ध बलियो हुन्छ । न्यूयार्कका मनोवैज्ञानिक डाइने विटले गरेको अनुसन्धानले दुई व्यक्तिबीच निकट सम्बन्ध अक्सिटोसिन नामक हार्मोनले निर्धारण गर्छ । आमाले बच्चा जन्माउँदा पनि अक्सिटोसिन निस्कन्छ जसको कारणले बच्चालाई देख्ने वित्तिकै वा आवाज सुन्ने वित्तिकै दूध निस्कन्छ । यसले गर्दा आमा र बच्चाबीच बोन्ड बन्छ । त्यस्तै प्रकार ले प्रेममा पनि अक्सिटोसिनको कारणले सम्बन्ध निकट बन्छ । फलस्वरूप उनीहरू छुटिनु पर्दा पिडा र दुःखी हुन्छन् ।

मासोप्रेसिन नामक रसायनले सम्बन्धलाई दीर्घायु बनाउन सहयोग गर्दछ । मासोप्रेसिनले मृगौलामा प्यासलाई नियन्त्रण गर्ने गर्दछ भने दुबैजना प्रेमलाई स्थायी बनाउन प्रतिवद्धता हुन्छन् ।

मन (मनोवैज्ञानिक पक्ष)

मनोविज्ञ रोबर्ट स्टेनवर्गले प्रेमको त्रिकोणात्मक सिद्धान्त (Triangular theory of love) प्रतिपादन गरेको छ । उनका अनुसार प्रेममा तीन अवयवहरू हुन्छन् - सामिप्यता (intimacy), प्रतिवद्धता (commitment) र भावना (possession) सामिप्यतामा दुई व्यक्तिबीच हुने व्यक्तिगत जीवनका विभिन्न कुराहरू साभेदारी हुन्छ । यसमा एक अर्काप्रति निकट रहने, मतलब राख्ने, हेरचाह गर्ने, हुन्छ । प्रतिवद्धतामा सम्बन्धलाई स्थायी र दिगो बनाउने आशा, चाहना र प्रयास हुन्छ । भावनामा एक अर्काप्रति शारीरिक र भावनात्मक रूपमा नजिक र आकर्षण हुन्छ । यी तीन अवयवहरूको आधारमा स्टेनवर्गले प्रेमलाई ८ प्रकार मा व्याख्या गरेका छन् ।

रकि महर्जन

१. **Non-loving** : प्रेमका तीन अवयवमध्ये कुनै पनि अवयव नहुनुलाई non-loving भनिन्छ । यस अन्तर्गत सामान्य चिनजान भएको व्यक्तिहरूसँगका सम्बन्ध पर्दछ ।

२. **Liking** : यसमा एक अर्कालाई बुझ्ने, संवेगात्मक तारतम्य र सामिप्यता भए पनि भावना र प्रतिवद्धताको अभाव रहेको हुन्छ । मित्रतामा यस प्रकारको प्रेम हुन्छ ।

३. **Infatuation**: यसमा भावना मात्र हुन्छ । कुनै व्यक्तिलाई पहिलो नजर मा मन पराउनु, एकतर्फी प्रेम यस अन्तर्गत पर्दछ । यसमा शारीरिक रूपमा आकर्षित भएको हुन्छ । तर सामिप्यता र प्रतिवद्धताको अभाव हुन्छ । यो क्षणिक र अस्थायी हुन्छ । व्यक्ति गएपछि हराएर जान्छ तर कहिलेकहीं केही लामो समयसम्म पनि रहन्छ ।

४. **Empty love**: यसमा प्रतिवद्धता मात्र रहेको हुन्छ, तर सामिप्यता र भावनाको अभाव हुन्छ । बाध्यतामा गरेको विवाह वा सम्बन्धमा यस प्रकारको प्रेम रहेको हुन्छ । यस्तो सम्बन्ध लामो समयसम्म चलिरेहनेपनि सामिप्यता र भावनाको खडेरी परेको हुन्छ ।

५. **Romantic love**: रोमान्टिक प्रेममा सामिप्यता र भावना दुवै रहेको हुन्छ । यसमा दुवै एक अर्काप्रति शारीरिक रूपमा आकर्षित हुनुका साथै संवेगात्मक रूपमा पनि जोडिएको हुन्छ । तर यसमा प्रतिवद्धता नहुने भएकोले सम्बन्ध दिगो नरहन सक्छ ।

६. **companionate love**: यसमा सामिप्यता र प्रतिवद्धता रहेपनि भावना हुँदैन । प्रायः मित्रतामा यस प्रकारको प्रेम रहेको हुन्छ । शारीरिक रूपमा आकर्षण नरहे पनि दुवै जना सामिप्यताको अनुभव गर्छन् र सँगै बस्ने निर्णय गर्छन् ।

७. **Fatuous love** : यसमा भावना र प्रतिवद्धता हुन्छ तर सामिप्यता हुँदैन । भावनाको आधारमा सामिप्यता बढाउन समय दिने प्रतिवद्धता गर्छन् ।

८. **Consummate love**: यसमा प्रेमका सबै अवयवहरू हुन्छन् । यसलाई पूर्ण प्रेम पनि भनिन्छ । यसलाई पाउन व्यक्ति लालायित हुन्छन् । यस्तो प्रेमलाई निरन्तरता दिन गाह्रो हुन्छ । त्यसैले स्टेनवर्गले यसलाई दुर्लभ प्रेम भनेको छ ।

रोजगारी आजको आवश्यकतामानवीय सेवा र धर्मका लागि रक्तदान

प्रकाश भण्डारी

हाम्रो देश नेपाल अल्पविकसित मुलुक हो । यहाँ जलस्रोतको भण्डार छ । हजारौं नदी, नाला, खोगा बगिरहेका छन । अत्याधिक मात्रामा जडीबुटी लगायत अन्य धेरै श्रोत र साधनको उचित सदुपयोग गर्न नसक्दा यत्र तत्र छरिएर रहेका छन । यी साधन र श्रोतको उचित प्रयोग गर्न सकेमा अत्याधिक मुनाफा आर्जन गर्न सकिन्छ । हिमाल,पहाड र तराई प्रदेशमा विभाजित हाम्रो देश नेपालमा प्रदेश अनुसारका विशेषताहरू र हेका छन । अर्को तर्फ पर्यटनमा पनि हाम्रो दुश अग्रणी स्थानमा छ । रोजगारीको धेरै सम्भावना भएता पनि एक दिनमा रोजगारीको सिलसिलामा त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट करिब ५ देखि ७ सय युवा विदेश पलायन हुने गरेका छन ।

जलस्रोतमा विश्वमा ब्राजिल पछिको दोस्रो ठूलो भनी देश हो नेपाल, साथै पर्यटन विकासका पनि थुप्रै आधार छन । यी सम्पूर्णलाई एकत्रीत गर्नु चुनौतीपूर्ण कार्य हो तापनि चुनौतीको सामना गर्न सकेमा साधनको उचित व्यवस्थापनबाट प्रशस्त रोजगारीका अवसर सिर्जना गर्न सकिन्छ । दोस्रो ठूलो धनी देश भएता पनि आज हाम्रो देशका कैयौं गाउँवस्ती अँध्यारोमा छन भने उज्यालो पुगेको ठाउँमा पनि सहज आपूर्ति हुन सकिरहेको छैन । नेपाल सरकारले २०११ लाई पर्यटन वर्ष मनाउँदा पछाडि परेका हाम्रो देशका धरोहरहरूको प्रगति भयो । कैयौं नेपालीहरूले पथप्रदर्शक बनेर आम्दानी गरे । फेरि हाल आएर २०१२ लाई नेपाल सरकारले सहकारी वर्ष मनाइर हँदा, कैयौं रोजगारीका आशाहरू पलाएका छन । नेपालमा २०४८ देखि २५१ सम्म केही शान्तीको आभाष भएको थियो । त्यसबखतमा योजनाका आधार खडा भए । विदेशी राष्ट्रहरूले पनि लगानीमा हात लम्काउन खोजे । तर माओवादीको युद्ध सुरु भएपछि यी आशाहरू निरासामा परि वर्तन भए । निर्माण भएका कैयौं सरकारी कार्यालयहरू ध्वस्त भए । कैयौंका सिउँदोका सिन्दूर पुछिए, धेरै टुहुरा भए । विकासको गति पछाडि पन्यो । त्यसपछि ०६२/६३ सालको आन्दोलन संगसंगै देशमा विकासको आशा पलायो । तर पनि आशाहरू विस्तारै निरासामा परिणत हुन थाले ।

एक अध्ययन अनुसार नेपालका नदीनालाबाट १०,००० मेघावाट विद्युत उत्पादन र लाखौं पर्यटक भित्राएर करोडौं रुपैया आर्जन गर्न सकिने हाम्रो देशमा श्रोत र साधन रहेको जनाएको छ । यसको लागी सर्वप्रथम श्रोत र साधनको उचित व्यवस्थापन गर्नु अपरिहार्य देखिन्छ । हिमालबाट ओरालो लाग्दै पहाडतिर भरेका कैयौं नदीबाट कम लगानीमा नै विद्युत उत्पादन गर्न सकिन्छ ।

यस्तो सम्भावना भएको देशमा हालसम्म करिव ८०० मेघावाट विद्युत उत्पादन हुनु भनेको लाजमर्दो मानिन्छ । नदी नालाको उचित व्यवस्थापन गरेमा मात्र हाम्रो देश नेपाल विश्वका धनीमध्ये एक पर्न सक्छ । रोजगारीका लागि अन्य देशबाट नेपालमा रोजगारी खोज्दै आउनेको सडक्या बढ्न् देखिन्छ । यसको लागि सर्वप्रथम देशमा शान्ति, अमनचयन स्थापनाका साथै, समय-समयमा हुने बन्द हडतालको अन्त्य गरी स्थायी सरकारको चयन गर्नु पर्ने देखिन्छ ।

सहज विद्युत आपूर्ति हुन नसक्दा कैयौं कलकारखानाहरू बन्द हुने अवस्थामा पुगेका छन । ती कलकारखानामा रोजगारी पाइरहेका सयौं मजदुर बेरोजगारी हुने अवस्थामा छन । उता सरकार भने मौन रहेको छ । देश विकराल स्थितिमा रहेको छ ।

पर्यटनमा टेवा पुर्‍याउने रचनात्मक कार्य गर्न सकेमा पनि दैनिक विदेशीने युवाहरूको सडक्या घट्ने देखिन्छ । नेपालमा रहेका मुख्य मुख्य ठाउँहरूको किटान गरी ति ठाउँहरूको एउटा पुस्तक वा एउटा सिडी बनाएर देशबाट रोजगारीको लागि बाहिर जानेलाई दिएमा पनि उसले आफ्नो सम्पर्कमा आउनेलाई दिन्छ । पर्यटन प्रवर्द्धन गर्ने धेरै तरिका मध्ये एक यसलाई पनि लिन सकिन्छ । विश्वविद्यालयबाट बाहिरिने मध्ये ५० प्रतिशतले मात्र देशमा रोजगारी पाउँछन । त्यसमध्ये पनि ३,४ प्रतिशतले मात्र योग्यता अनुसारको रोजगारी पाउँदछन भने बाँकी बेर ेजगार ५० प्रतिशतले विदेश जानु तथा चोरी, लुटपाट जस्ता पेशा नचाहेर पनि अंगाल्न बाध्य हुन्छन ।

हाम्रो देशमा रोजगारीका प्रशस्त सम्भावना छन । तर ति सम्भावनाको उचित परिचालन गर्न नसक्दा त्यतिकै लोप हुने अवस्थामा पुगेका छन । लोप हुने अवस्थामा पुगेका ति साधन र स्रोतको उचित व्यवस्थापन गरी राष्ट्रिय र अन्तर िष्ट्रिय स्तरमा रोजगारीका अवसर फैलाउनु आजको आवश्यकता हो ।

‘रक्तदान महान दान हो, रक्तदान जीवन दान हो’ रगतले मानिसको जीवन बचाउन विभिन्न किसिमबाट मानिसको शरीरमा महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरिरहेको हुन्छ ।

मानिसको शरीरमा रगतको अभाव हुँदा मानिसको जीवन जोखिममा पर्ने सम्भावना भएकोले चिकित्सकको सल्लाह र निगरानीमा र गत चढाई विरामीको ज्यान बचाउने प्रयास गरिन्छ ।

हालसम्म वैज्ञानिकहरूले कृत्रिम रगत बनाउन सफलता पाएको छैन र सो बजारमा खरिद विक्रि गर्न पाइने वस्तु पनि होइन । मानिसलाई मानिसमात्रको रगत निर्धारित मापदण्ड अनुसार प्रयोग गर्न सकिन्छ । त्यसलाई बनाउन कुनै प्रविधि जडान गर्नु पर्दैन ।

एउटा महिलाको शरीरमा प्रति के.जी. ६६ मि.लिटर रगतको मात्रा रहन्छ । एउटा पुरुष वा महिलालाई आफ्नो दैनिक कार्य संचालन गर्न प्रति के.जी. मांसपेशीलाई ५० मि.लि. रगत भए पुग्छ र रक्तदान गर्ने पुरुष वा महिला स्वच्छ व्यक्तिको तौल न्यूनतम ४५ के.जी. हुनुपर्दछ ।

त्यसो हुँदा एउटा स्वच्छ ४५ के.जि. वजनको पुरुष मानिसको शरीरलाई आवश्यक भएको २२५० मिलि लिटर रगत भन्दा बढी ११७० मिलि.लि. रगतदान गर्दा पनि उसको शरीरको आवश्यकता भन्दा ८२० मिलि लिटर रगत अझैपनि उसको शरीरमा एकस्ट्रा जगेडा रहिर हेको हुन्छ ।

त्यस्तै गरी एक स्वच्छ ४५ केजी वजनको महिलाको शरीरलाई आवश्यक पर्ने २२५० मिलि लि. रगतभन्दा बढी ७२० मि.लि. रगत उनको शरीरमा जगेडा रहन्छ ।

त्यसबाट ती महिलाले ३५० मि.लि. रगत रक्तदान गर्दा पनि उनको शरीरमा ३७० मि.लि. रगत अझै पनि एकस्ट्रा रहिरहेको हुन्छ साथै र क्तदान पश्चात हाम्रो शरीरमा सामान्य प्रकृत्याले स्वतः कस्ता व्यक्तिले रक्तदान गर्न सक्दछ ।

क) १७ वर्ष पुरा भई ६० वर्षको उमेर ननाघेको स्वच्छ व्यक्ति ।

ख) ४५ के.जी.भन्दा माथि वजन भएका स्वच्छ व्यक्ति ।

ग) हेमोग्लोविन १२ ग्राम प्रतिशत वा सो भन्दा बढी भएको व्यक्ति ।

घ) ब्लडप्रेसर ११०/७० देखि १४०/९० एम.एम.अभक्त एच.जी. भएका व्यक्ति

ड) स्वच्छ व्यक्तिले ३/३ महिनाको फरकमा

च) स्वच्छ महिलाले ६/६ महिनाको फरकमा (महिनावारी भएको ८ दिनपछि र स्तनपान नगराइरहेको अवस्थामा र गर्भवती नभएको अवस्थामा मात्र)

कस्तो व्यक्तिले रक्तदान गर्नु हुँदैन ?

क) कुनै पनि रोग लागेको व्यक्ति, औषधी सेवन गर्ने, लागु पदार्थ सेवन गर्ने, दुर्व्यसनमा लागेका व्यक्तिहरूले रक्तदान गर्नु हुँदैन ।

ख) १७ वर्ष उमेर पूरा नभएको र ४५ के.जी. वजन नभएका व्यक्तिले रक्तदान गर्नु हुँदैन ।

ग) महिलाहरूले महिनावारी पूरा भएको ८ दिन अगाडि र गर्भावस्था तथा बच्चालाई स्तनपान गराइरहेको अवस्थामा

घ) भ्याक्सिन लगाएका व्यक्तिले एक हप्तासम्म रक्तदान गर्नु हुँदैन ।

माथि उल्लेखित न्यूनतम मापदण्ड, आधार योग्यता पुगेका स्वस्थ व्यक्तिले स्वेच्छाले मानवीय सेवामा योगदान पुर्‍याउने उद्देश्यबाट रक्तदान गर्न इच्छा भएको खण्डमा रक्त संचार केन्द्र वा कीर्तिपुर उपशाखा, रेडक्रस सर्कल वा अन्य संघसंस्थाहरू संग सम्पर्क समन्वय गरी यी निकाय मार्फत संस्थागत रुपमा पनि रक्तदान गर्न सकिन्छ । त्यसैले अन्य भौतिक वस्तु दान गर्दा अथवा अर्को व्यक्तिलाई दिँदा आफूसंग कम हुन्छ, अपुग हुन्छ र बढीनै दियौं भने हामीसंग पुर्ै सिद्धिन सक्छ तर रगत यस्तो वस्तु हो जस्लाई हामीले नियमित रुपमा वैज्ञानिक निर्देशन अनुसार दान गर्‍यौं भने दातालाई कुनै घाटा हुँदैन र विरामी व्यक्तिले मात्र त्यस्को सदुपयोग गर्न सक्छ । ऊ बाँच्न सक्छ, उसले पुनः जीवन प्राप्त गर्न सक्छ, मृत्युबाट बचाउँछ । त्यस्तो स्थितिमा कल्पना गर्नुहोस त ती विरामी व्यक्तिले वा विरामीका आफन्तले हामीलाई कति आशिष देलान र ती आशिर्वादले हामी र हाम्रो परिवारको कति राम्रो कल्याण होला एकचोटि कल्पना गरी हेर्नुहोस यो भाग्यमय जगत हो त्यसैले यस्तो महत्व भएको पदार्थलाई खाली हाम्रो शरीरमा खेर जानु दिनुभन्दा मृत्यू शैयामा छुटपटाईरहेका सयौं विरामीहरूको ज्यान बचाउन प्रयोग किन नगर्ने र किन उनीहरूकाट शुभ आशिर्वाद नलिने ?

हर्षमान महर्जन
सभापति नेपाल रेडक्रस सोसाइटी

कीर्तिपुर उपशाखा
जेसाका अध्यक्ष ई. दुर्कमान महर्जन,
प्रा.डा.रामकृष्ण महर्जन लगायतका उपस्थित हुनुहुन्थे ।

यस कार्यक्रममा डाक्टरहरूलाई सम्मान स्वरुप प्रमाण पत्र हस्तान्तरण गरिएको थियो ।

कार्यक्रमका संयोजक रत्नलाल महर्जनले कार्यक्रमको सफलताको लागि आफ्नो क्षेत्रबाट सहयोग गर्नु हुने सबैलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्नु भएको थियो ।

(प्रशिक्षार्थी पत्रकार)

नीलः सांस्कृतिक पुचः नेवाः बाजा प्रबर्द्धन गर्न व्यस्त

नीलः सांस्कृतिक पुचःका सल्लाहकार गुरु सूर्य नारायण महर्जनले बालाजु बाइपासको स्वेत विनायक बासुरी खलःमा बासुरी, पश्चिमा, खिं बाजाहरूको तालिम दिइरहेका छन् । उक्त तालिममा जम्मा २६ जनाको सहभागीता रहेका छन् । जसमा मानन्धर, पुतवार, महर्जन, श्रेष्ठ, र जितकार जातीका रहेका छन् । उक्त तालिम आठ महिनादेखि निरन्तर रुपमा संचालन भइरहेको पुचःले जनाएको छ । अब चाडैने सो तालिम समापन गर्ने तयारी समेत भइरहेको बताइएको छ ।

नीलः सांस्कृतिक पुचःले काठमाण्डौ उपत्यका मात्र नभई मोसफलका विभिन्न जिल्लहरूमा पनि नेवाः सांस्कृतिक बाजाको लोकप्रियता बढदै गइरहेको छ । निकत भविश्यमा नै सो पुचः पश्चिमाञ्चल भ्रमणमा जाने तयारी भइरहेको नीलः सांस्कृतिक पुचःका अध्यक्ष तेजमान बज्राचार्यले बताउनु भएको छ । हाल सम्म पश्चिमाञ्चलको नेपालगञ्ज, धनगढी, बैतडी, पोखरा लगायत विभिन्न स्थानबाट निमन्त्रणा आइसकेको उहाँले बताउनु भएको छ ।

नीशा लामा

कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.१२ पाँगास्थित जनसेवा उच्च मा.वि.मा गत फागुन ६ गते शनिवार जनसेवा भूतपुर्व विद्यार्थी २०४३ समूहको आयोजनामा निशुल्क स्वास्थ्य शिविर को आयोजना गरिएको थियो ।

निशुल्क स्वास्थ्य परिक्षण अन्तर्गत जनरल चेकअप, बालरोग, स्त्रीरोग र आँखा रोगको परिक्षण गरियो ।

जसमा ३६० जनाको सहभागिता पुरुष १६० र महिला २०० जना र

जनसेवा उच्च मा.वि.मा निशुल्क स्वास्थ्य शिविर

हेका थिए । त्यस्तैगरी आँखा परिक्षणमा २००, जनरल ६०, बालरोग परिक्षणमा ५० र स्त्रीरोग परिक्षणमा ५० थिए । जसमा वृद्धहरूको सडक्या बढी थियो । स्वास्थ्य परिक्षणका लागि जेनरल चेकअपमा डा. ओम प्रसाद अधिकारी, आँखा विशेषज्ञ डा. इन्द्रमान महर्जन र राजेन्द्र महर्जन हुनुहुन्थ्यो । त्यस्तै गरी स्त्रीरोग परिक्षणमा डा. मीना थापा र

डा. राज्य र बालरोग परिक्षणमा डा. रोजेन श्रेष्ठ हुनुहुन्थ्यो । स्वास्थ्य परिक्षण पछि निशुल्क औषधी वितरण राम महर्जनले गर्नु भयो । कार्यक्रम आयोजनाको लागि कीर्तिपुर अष्टिकल तथा आँखा क्लिनिक , इन्द्र मेडिकल, हिमालयन आँखा अस्पताल, शुभ मडगलम ट्रेड, जनपोलि

क्लिनिक कीर्तिपुर, बालकुमारी उपस्वास्थ्य चौकी आदि जस्ता संस्थाहरूले सहयोग गरेका थिए । स्वास्थ्य परिक्षण सकिएपछि समापन कार्यक्रम गरिएको थियो । उक्त समापन कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि प्राचार्य नन्द कुमारी महर्जन, अतिथिहरूमा विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष माधवलाल महर्जन,

नेपाली भाषाको माध्यमबाट नेपालभाषा सिक्नौं

नेपालभाषा ————— नेपाली भाषा

चिने - रचु	थुने - गाड्नु
चिये - बाध्नु	थुये - बुभ्नु
चिइके - हटाउनु	थ्याये - पत्याउनु
चुले - घोट्नु	थ्वये - टिप्नु
च्वने - वस्नु	थ्वाये - हान्नु
च्वये - लेख्नु	दने - उठ्नु
च्वाये - मुक्याउनु	दाये - नाप्नु
छाये - चढाउनु	दाये - पिट्नु
छुयने - कोर्नु	दिये - रोक्नु
छुवये - पठाउनु	दुने - भत्कनु
छुवाके - छ्याप्नु	धाये - भन्नु
च्वने - वस्नु	ध्यदुये - जम्काभेट
जुये - हिंड्नु	ध्वये - छुनु
तछ्याये - फोड्नु	ध्वाथुये - बुभ्नु
तये - राख्नु	नके - खुवाउनु
ताये - सुनु	नये - खानु
ताये - काट्नु	नाले - मान्नु
तिये - बन्द गर्नु	निने - गन्नु
त्व:ते - छोड्नु	निले - बेर्नु
थाये - बुनु	नुने - निल्नु
थाये - बजाउनु	न्यने - सोध्नु
थिये - छुनु	न्वाये - सम्भाउनु

भोलिदेखि छैठौं राष्ट्रिय खेलकुद प्रारम्भ

नवीन महर्जन

सबै खेलप्रेमी र

खेलाडिहरूको पर्खाइमारहेको बृहत् छैठौं राष्ट्रिय खेलकुद महोत्सव सुदूरपश्चिमको महेन्द्रनगर र धनगढीमा फागुन १४ गतेदेखि २१ गतेसम्म संचालन हुँदैछ। यस प्रतियोगितामा एथलेटिक्स, तेक्वान्दो, बक्सिङ्ग, कराँते, भारोतोलन, उसु, जुडो, पौडी, फुटबल, भलिबल, कपर्दी, क्रिकेट, बास्केटबल, लनटेनिस, सफ्टटेनिस, जिम्न्यास्टिक, सुटिङ, आर्चरी, गल्फ, हकी, स्नूकर, ह्यान्डबल, टुबलटेनिस, कुस्ती, ब्याडमिन्टन, शारीरिक सुगठन, स्क्वास, साइक्लिङ्ग,

पाँचौं राष्ट्रिय खेलकुदमा यस खो खो खेलमा कीर्तिपुरबाट पाँच जना खेलाडि सम्मिलित भई स्वर्णपदक जित्न सफल भएको थियो। तर यसपाली यो खेललाईनै हटाईएको छ। वास्तवमा नेपालको मौसम सुहाउँदो, आर्थिकरूपमा कमजोर रहेको हाम्रो जस्तो मुलुकले यस्ता खेललाई प्रोत्साहन दिनु पर्ने ठाउँमा यसपाली हटाइएको थियो। यस छैठौं राष्ट्रिय प्रतियोगिता अन्तर्गत सबभन्दा बढी पदकको लागि एथलेटिक्स खेलमा हुनेछ। जस्मा कुल ३६ स्वर्णको लागि प्रतिस्पर्धा हुनेछ।

आई टी एफ तेक्वान्दो गरी कुल ३१ खेलको प्रतिस्पर्धा हुने भएको छ।

यस विभिन्न ३१ खेलमा स्वर्ण ३०५, रजत ३०५ र कास्य ४५२ गरी कुल १०६२ पदको लागि प्रतिस्पर्धा गरिनेछ। यस प्रतियोगितामा नेपाली माफ्नै निकै लोकप्रिय भएको र पाठ्यक्रममा समेत उल्लेख भएको खो खो भने हुने छैन।

विशेषगरी गत पाँचौं राष्ट्रिय खेलकुदमा यस खो खो खेलमा कीर्तिपुरबाट पाँच जना खेलाडि सम्मिलित भई स्वर्णपदक जित्न सफल भएको थियो। तर यसपाली यो खेललाईनै हटाईएको छ। वास्तवमा नेपालको मौसम

सुहाउँदो, आर्थिकरूपमा कमजोर रहेको हाम्रो जस्तो मुलुकले यस्ता खेललाई प्रोत्साहन दिनु पर्ने ठाउँमा यसपाली हटाइएको थियो।

यस छैठौं राष्ट्रिय प्रतियोगिता अन्तर्गत सबभन्दा बढी पदकको लागि एथलेटिक्स खेलमा हुनेछ। जस्मा कुल ३६ स्वर्णको लागि प्रतिस्पर्धा हुनेछ। त्यसपछि तेक्वान्दो खेलमा २५ स्वर्णको लागि प्रतिस्पर्धा हुनेछ।

ऐतिहासिक रूपमा भव्यताका साथ प्रदर्शन गरिने दावी गरिएको यस प्रतियोगितामा तयारीको लागि दिन रात खटिरहेको छ। छैठौं राष्ट्रिय खेलकुदको उद्घाटन धनगढीको नवनिर्मित र

गशालामा फागुन १४ गते हुनेछ।

वास्तवमा यो खेल आयोजना गर्न पूर्वाधार निर्माणको लागि माघ १५ भित्रको ठेक्का लिएका ठेकेदार कम्पनीले फागुन ९ सम्म पाएको थियो। रा.खे.प.ले फागुन ४ गतेदेखि खेलाडिलाई बन्द प्रशिक्षण राख्ने भएको काम तयारी पूरा नभएकोले ९ देखि १२ सम्म सारिएको थियो। यो भव्य खेल महोत्सवलाई सम्पन्न गर्न देशभरका करिव २ हजार खेलाडि, प्रतिशिक्षक र अतिथिको उपस्थिति हुनेछ। आशा गरौं यो प्रतियोगिता भव्यताका साथ शुरु भई राष्ट्रिय महोत्सवको रूपमा मनाउन सकौं।

किपू युवा रेडक्रस

सर्कलको

रक्तदान

कार्यक्रम

सम्पन्न

दिनेश चौधरी

रक्तदान जीवन दान भन्ने मूल अभियानका साथ गत फागुन ७ गते किपू युवा रेडक्रस सर्कलद्वारा रक्तदानको आयोजना गरी वार्षिक कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको छ।

कीर्तिपुर नगरपालिका वडा नं.१६ कीर्तिपुरको नगाउँ दोबाटोमा किपू युवा रेडक्रस सर्कलद्वारा रक्तदानको आयोजना गरिएको थियो। उक्त रक्तदान कार्यक्रममा कुल दर्ता ९८ जनाले नाम दर्ता गरिएको भएतापनि विभिन्न कारणले ७८ जनाले मात्र रक्तदान गरेको कुरा अध्यक्ष सन्तोष महर्जनले जानकारी दिनुभयो। उक्त कार्यक्रममा रक्तदान दिनेहरूसँग किन रक्तदान गर्नुभयो भनि सोध्दा कसैले र हरले रक्तदान गरेको जवाफ दिए भने कसैले रक्तदान जीवन दान भनि आफ्नो एक थोपा रगतले कसैको ज्यान बच्छ भने रक्तदान किन नगर्ने भनि जवाफ दिए।

यस कार्यक्रमको लागि विभिन्न संघ संस्थाहरू र व्यक्तिहरूले आर्थिक तथा भौतिक सहयोग गरेका थिए।

(प्रशिक्षार्थी पत्रकार)

कविता

‘मुटुमा छलछल हुँदै जानु’

प्रेमकृष्ण श्रेष्ठ

तिम्रो चञ्चलता मलाई मन पर्छ
तिमी चञ्चल हुँदै जानु
एउटा सागर हो तिमी प्रेमको
मुटुमा छलछल हुँदै जानु
निशा हो तिमी, नौलाख
तारा र जून साथसाथै फुलेको
बसन्त हो तिमी, फूल
ब्रम्हान्डभरिका, अँगालोमा बोकेको
प्यासी धेरै बनायौ तिमीले
अब गलामा कलकल हुँदै जानु
एउटा सागर हो तिमी प्रेमको
मुटुमा छलछल हुँदै जानु
समीप हुँदा लाग्छ तिमी
ओठमा चुम्नु या आँखामा चुम्नु
अँगालो पर्दा लाग्छ तिमी
बोली सुनुं या ढुकढुकी सुनुं

आँखाको नसा भएर तिमी
पाइलाको ढलपल हुँदै जानु
एउटा सागर हो तिमी प्रेमको
मुटुमा छलछल हुँदै जानु
मेहन्दी बग्ला नि डर छैन
हत्केला डुवाउँछ्यौ आँसुमा
यति कोमल फूल कसरी
मालामा मेरो गाँसु म
मेरो पीर र बेदनाको साथी
अझै तिमी पलपल हुँदै जानु
एउटा सागर हो तिमी प्रेमको
मुटुमा छलछल हुँदै जानु
प्रेमी हो भनू भने
अझै बेनाम चिठीको खाम छ
प्रेमी होइन भनू भने
प्रेमको पारिलो घाम छ

प्रेमी हो भने सेतो, रितो
कागजमा सम्बोधन हुँदै जानु
एउटा सागर हो तिमी प्रेमको
मुटुमा छलछल हुँदै जानु
लाजका विन्दु गालामा थोपरी
आफ्नोपनमा यो दाग किन ?
एक हो भने आत्मा यी
शरीर मात्र दुई भाग किन ?
अब भित्र नै विलीन भई
तिमी अर्धनारिश्वर हुँदै जानु
एउटा सागर हो तिमी प्रेमको
मुटुमा छलछल हुँदै जानु

कुरा गरौं India
दिल खोलि
अब
सस्तो मूल्यमा

cyber 20 /hrs

creative hand
creativehand67@yahoo.com
https://www.facebook.com/pages/Creative-Hand/253850951316833

Graphic Design
Communication
Cyber
cybermatha

Nikhasi tole, Opt. VALLEY INSTITUTE, Kirtipur, Kathmandu, 9841768143

बाघ भैरव बोर्डिङ्ग स्कूलमा विद्यार्थीको प्रतिभा प्रदर्शनी

विद्यार्थीहरूको Clay work

सजनी श्रेष्ठ

कीर्तिपुरको नीजि स्कूलहरूमध्ये सबैभन्दा जेठो स्कूल कीर्तिपुर पाँगा दोबाटोस्थित बाघ भैरव बोर्डिङ्ग स्कूलले गत फागुन ४ गते विहिवार आफ्ना विद्यार्थीको प्रतिभा प्रदर्शनी गरेको थियो ।

यस कार्यक्रममा मुख्यतया बालबालिकाको विभिन्न प्रतिभा प्रदर्शनी गरिएको थियो । जस्मा Fruit and Vegetable exhibition, Original arts र Clay work र विभिन्न भेषभुषामा नृत्यहरू प्रस्तुत गरिएको थियो । उक्त कार्यक्रममा Pre-primary र Primary तहका विद्यार्थीहरूको सहभागीता थियो ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष राममान सिंहद्वारा उद्घाटन गरिएको उक्त कार्यक्रम अवलोकन गर्न अभिभावकहरूलाई पनि

आमन्त्रण गरिएको थियो । आफ्ना बालबालिकाको प्रतिभा हेरेर अभिभावकहरू हर्षित भएका थिए ।

सो कार्यक्रममा सदन अनुसार खेलाइएको बास्केटबल प्रतियोगिताका विजेताहरूलाई मेडल र प्रमाणपत्र वितरण गरिएको थियो । उक्त कार्यक्रमको मूल उद्देश्य भनेको विद्यार्थीमा भएका

प्रतिभालाई प्रदर्शन गराइ उनीहरूको आत्मबल बढाउने, विद्यार्थीलाई पढाइमा मात्र नभइ अन्य क्रियाकलापमा पनि भाग लिन मनोबल बढाउने नै कार्यक्रमको उद्देश्य हो भनेर विद्यालयका प्रिन्सिपल रविन्द्र महर्जनले बताउनु भयो ।

(प्रशिक्षार्थी पत्रकार)

कुखुराको मलको भाउ बढ्यो

शान्ति तामाङ/ (प्रशिक्षार्थी)

तरकारी खेतीको लागि कुखुराको मल अति उपयुक्त हुने भएकोले कुखुराको मलको मूल्य बढेको कुखुरा पालन व्यवसायिहरू बताउँछन् ।

तरकारी खेती गर्ने युवा कृषकहरूको संख्या बढी भएको कारणले कुखुराको मलको मूल्य बढेको कृषकहरू बताउँछन् । कीर्तिपुरको सल्यानस्थानमा १५ जना भन्दा बढी तरकारी खेती गर्ने कृषकहरू रहेका छन् ।

रासायनिक मलको प्रयोग गर्दा स्वास्थ्यमा हानी पुग्ने भएकोले रासायनिक मलको प्रयोग विना तरकारी उत्पादन गर्दा उक्त तरकारी स्वास्थ्यको लागि लाभदायि हुने भएकोले यसको मूल्य र माग बढेको कुरा कृषक चक्र बहादुर तामाङ बताउनु हुन्छ । त्यसैले आफू यसमा आकर्षित भएको बताउनु भयो ।

थुनुवाको डायरी—३२

२०६७/०७/२५ विहिवार छत्तीस दिन (पुनरावेदनमा पहिलो पेशी)

आज ३.४५ बजे मेरो आँखा खुल्यो । म उठें । ज्याकेट लगाएर बाहिर गएँ । दिसा बस्न गएँ । दिसा आएन । कोठामा आएँ । कोठाको वातावरण शान्त छ । सबैजना मस्तिले सुति रहेका छन् । बाहिर रमणमा घुमिरहेका भाइ नाइकेहरू छिन छिनमा 'खबरदार' भनेर कराइरहेका छन् । भाले कुखुरा पनि बास्न थालेको छ । मैले सुत्ने प्रयत्न गरें । निद्रा लागेन । म डायरी लेख्न थालें ।

म घरबाट निस्केको पचास दिन भयो । चौध दिन हनुमान ढोका प्रहरी खोरमा बसेर आएँ । आज यहाँ आएको छत्तीस दिन भयो । आज पुनरावेदन अदालत पाटनमा मेरो पेशी छ । आज म छुट्टुला भन्ने सबैको आशा छ । आज म छुट्टु कि भनेर हिजो ओमशान्तिमा मलाई मुरली पढ्न लगाएको थियो । यहाँको परम्परा अनुसार छुटेर जानेले मुरली पढेर सुनाउनु पर्छ । अनि आफ्नो अनुभव सुनाउनु पर्छ । मैले मुरली पढेर सुनाएको थिएँ । पहिलोचोटि मुरली पढेको कस्तो होला भनेर मनमा पीर थियो । त्यसैले होशियार पूर्वक मुरली पढें । पढ्दै जाँदा मलाई डर लागेन । मेरो मनमा उत्साह बढ्यो । मुरली पढिसकेपछि साथीहरूले अनुभवीले जस्तै मुरली पढ्नुभयो भने । अब मेरो जिन्दगीको बारेमा अनुभव सुनाउन भन्नुभयो ।

मैले मेरो अनुभव यसरी सुनाएको थिएँ ।

लौकिक रुपमा भन्ने हो भने मेरो बुवा जगन्नाथ महर्जन, आमा श्रीकुमारी महर्जनको कान्छो छोरो हुँ म । घर पाँगा कीर्तिपुर हो । छोटकरीमा भन्ने हो भने २०३३ सालमा बि.ए. पास गरेर पनि 'व्यवस्थाप्रति आस्था नभएको' आरोपमा सरकारी नोकरी नपाएको मान्छे म । म वीरगंज गएँ । धेरै दुःख कष्ट गरेर आफ्नै मेहेनतले कोइलाको व्यापार गरें । ४ वर्षसम्म म नेपालको एक नम्बर कोइला व्यापारी बनेँ । पैसा पनि खूब कमाएँ । वीरगंजमा जग्गा किनेर घर बनाएँ । कीर्तिपुरमा जग्गा किनेर घर बनाएँ । अरुलाई पनि कमाउन लगाएँ ।

विद्यार्थीकालदेखि पञ्चायत व्यवस्थाको विरुद्ध लागें । पञ्चायत व्यवस्था ढाल्न प्रयत्न गर्न लागें । पञ्चायत व्यवस्था ढल्यो पनि । बहुदलीय व्यवस्था आयो । खुलेर राजनीतिमा लागें । नयाँ सरकार बन्यो । नयाँ आर्थिक नीति ल्यायो । खुल्ला बजार अर्थनीति ल्यायो । जसले गर्दा नेपालको अर्थतन्त्र भारतीयहरूको हातमा गयो । भारतीयहरूसँग प्रतिस्पर्धा गर्न नसकेर व्यापार छाड्नु पर्‍यो । व्यापार छाड्नु पर्दा उधारो गएको लाखौं लाख रुपैया उठाउन सकेन । फाईदा हुन्जेल पार्टनरहरूले आफ्नो हिस्सा लियो । घाटा हुँदा म एक्लैको थाप्लोमा राखेर भागे । त्यसपछि बारा जिल्लामा ईट्टाभट्टा चलाएँ । राजनैतिक कारणले विपक्षीहरूले

मेरो चीम्नि ढालिदियो । हेड मिस्त्रीलाई अपहरण गरेर भट्टा चलाउनै नसक्ने बनाईदियो । त्यसमा पनि लाखौं लाख घाटा खाएँ । ०५४ सालमा वीरगंज उपमहानगरपालिकामा एमालेका तर्फबाट उपमेयरमा चुनाव लडेँ । एकजना मुसलमान साथी विद्रोही उम्मेदवार उठिदियो । जसले गर्दा मैले आफ्नो पार्टीका मुसलमानहरूको भोट पाइन । जम्मा सातसय भोटले म हारें । मेरो व्यापार केही नभएपछि श्रीमती छोरा वीरगंज बस्न मानेन । हामी कीर्तिपुर फर्क्यौं । काठमाडौं आएर समाजसेवा गर्न थालें । नेपालभाषाको साप्ताहिक ज्वजलपा पत्रिका निकालें । थोरै समयमा मैले खुब नाम कमाएँ । आज त्यही समाजसेवाका कारण म कारागार आउनु परेको छ ।

हो, हिजो मैले यस्तै अनुभव सुनाएको थिएँ । एउटा उखान छ 'गुडिरहेको ढुङ्गामा लेउ लाग्दैन' हो म पनि गुडिरहेको ढुङ्गा त हुँ नि । पाँगाबाट वीरगंज गएँ । वीरगंजबाट कीर्तिपुर बस्न आएँ । त्यसैले मैले जिन्दगीमा असफलता बाहेक सफलता पाउन सकेन ।

म अभागी पनि हुँ । कर्म खोटो मानिस । मेरो मनले चाहेको कुरा कहिल्यै पूरा भएन । बालककालमा धेरै पढेर डाक्टर, इन्जिनियर बन्ने चाहना थियो । एक कक्षामा प्रथम भएर तीन कक्षामा गएँ । तीन कक्षामा पनि प्रथम भएर पाँच कक्षामा गएँ ।

पाँच कक्षामा पनि प्रथम भएर सात कक्षामा गएँ । सात कक्षा पास गरेर जनसेवा प्रौढ हाइस्कूलमा कक्षा ८ मा पढ्न गएँ । बिहानभरि पढेर दिनभरि यताउता घुम्न थालें । आठ कक्षा पास गरीसकेपछि शहरमा शान्ति निकुञ्ज हाईस्कूलमा पढ्न पठाइयो । कक्षा नौ र दस त्यहीं पढें । आर्थिक अभावले कोचिंग ट्यूशन केही पनि पढ्न पाइएन । तृतीय श्रेणीमा एसएलसी पास गरें । डाक्टर, इन्जिनियर बन्ने मेरो सपना चकनाचूर भयो ।

बाहिर महादेव मन्दिरको घण्टा बज्यो टांग टांग । मजस्तै निद्रा नलागेको कोही उठेर आयो होला । यो जेल हो । यहाँ भित्र बस्ने प्रत्येक मानिसको आ-आफ्नै पीडा छ । तर त्यो पीडा लुकाएर हाँस्न प्रयत्न गर्दैछन । पीडाबोध त कहिले न कहिले अवश्य भल्किन्छ ।

छ, बजे नम्बर खुल्यो । नित्यकर्म गरें । बाहिर घुम्न गएँ । चिया पिउँ । ओमशान्तिमा गएँ । आज तुल्सीराम भाइजी आउनु भएको रहेछ । मुरली सुनें । ध्यान बसेर आएँ ।

९.१५ बजे कोठामा आएँ । डायरी लेख्न थालें । आज मेरो मनमा उथलपुथल मच्चिरहेको छ । आज म सामान्य तारिख या धरौटीमा छुट्न सक्छु या सकिदैन । यदि मैले पछि सफाई पाउने भए आज मलाई तारिख या धरौटीमा रिहा गर्ने छ । उजुरीवाला संस्थाले दवाव दिएन भने यो संभव छ । नत्र नहुन पनि सक्छ । त्यसैले मैले आफ्नो मनलाई दह्रो बनाएको छु । आज

समयमा धरौटी खुल्यो र चार बजेसम्म यहाँ कागज आयो भने आजै घर पुग्नेछु । नत्र भोलि र पर्सि दुई दिन मैले यहाँ गुजानु पर्छ । म घरबाट निस्केको पचास दिन भयो भने अरू दुई दिन बस्न के को चिन्ता ?

यो कारागारमा बस्नेहरू प्रत्येकको आफ्नै पीडा छ । कानूनको चक्करमा परेर कतिजनाको जीवन बर्बाद भैसकेको छ । साथी दिनेश कुमार बस्नेतकै कुरा गरुं । उसको लेखा परिक्षण गर्ने एउटा कम्पनी थियो । अर्को एकजना साथीसँग मिलेर कम्पनी चलाइरहेको थियो । दामनको केटा काठमाडौं आएर कमाएर सानेपामा घर पनि बनायो । उसको स्वास्नी, दुई छोरा र एउटी छोरी पनि थिए । उसले महिनाको एक डेढ लाख रुपैयाँसम्म कमाउँथ्यो । उसको जीवन आनन्दले बितिरहेको थियो ।

एक विहान, उसको जीवनको कालो विहान । सधैँभै ऊ मर्निंग वाक गर्दै थियो । उसँग एक जना साथी पनि थियो । साथी भनेर पूरा मिल्ने पुरानो साथी पनि होइन । विहान विहान घुम्न आएर मात्र चिनेको थियो । त्यतिकैमा उसको मोबाइलको घण्टी बज्यो । उताबाट उसको एकजना परिचित साथीको आवाज आयो, एउटा नाक छ । लिनै मान्छे छ ?

'के को नाक ... गैँडाको सिंग । खोइ मलाई त थाहा छैन । कोही किनने मान्छे चिनेको पनि छैन ।' उसले भन्यो ।

'मगाउनुस्, मगाउनुस् म बेचिदिन्छु ।' सँगै हिडिरहेको साथीले भन्यो, "आजकल सुन बेच्न समय लाग्ला । यो सिंग बेच्न समय लाग्दैन ।'

दिनेशले फोन गर्ने साथीलाई तुरुन्तै सिंग लिएर आउन भन्यो । उसले भोला लिएर आयो । सँगै हिडिरहेको साथीलाई भोला दियो । बीस मिनेट भित्रमा साथीले भोलामा दस लाख रुपैयाँ ल्याई दियो । दिनेशले त्यो दस वित्तामध्ये एक वित्ताबाट २५ हजार रुपैयाँ फिर्केर बाँकी रुपैया सामानवालालाई दियो ।

त्यसको दुईवर्षपछि अचानक राती १२ बजे दिनेशको सानेपास्थित घरमा प्रहरीले छापा मारेर उसलाई गिरफ्तार गर्‍यो । चितवन वन कार्यालयमा लगेर केरकार गर्‍यो । उसले सिंग बेचे वापत २५ हजार लिएको सकारको रहेछ । उनलाई चितवन जेल पठायो । मुद्दा चलायो । उसलाई १२ वर्ष कैद हान्यो । दिनेश जेल परेको सुनेर उसको आमा हृदयाघाटबाट स्वर्गवास भयो । उसले जेलमै बसेर काजक्रिया गर्‍यो । उसको दाजु पनि अदालतले उसलाई १२ वर्ष कैदको सजाय सुनाउँदा हृदयाघाट भएर मर्‍यो । उसको स्वास्नी पागल भइन । दामन जाने भनेर गएको बेपत्ता भइन रे ।

अहिले उसको १७ र १३ वर्षका छोराहरू र १५ वर्षकी छोरीमात्र घरमा छन । कस्तो विजोग

क्रमश .....

हैन त ?

-भरत

हवाही ! थियोको कुरा अटी आदिब भन्नु 'आ हैन ?'
जैले त प्रजाव वि आएउ आई...जिबोव... तयैवि आहुव
क्या घघाल टेष्ट छ ।

B.S.S बज्राचार्य साउण्ड तथा स्टेज सर्भिस बज्राचार्य कार्ड र छपाई

हाम्रा सेवाहरु B.S.S

म्याकि स्पिकरहरु: म्याकि मिक्सर, जेनेरेटर र लाइट सिस्टमको पनि व्यवस्था छ ।

स्टेजहरु: १२X१६, १६X२४, २०X२४, २०X३०

साईजहरु ३ फिट, ४ फिट, ६ फिट

विवाह, ब्रतबन्ध तथा अन्य शुभ कार्यहरुका लागि कार्डहरु छपाईका साथै नेपाली खाम तथा फाईलहरु

विवाह, ब्रतबन्ध तथा अन्य शुभ कार्यहरुका लागि नेवा: फ्युजन बाजा चाहिएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।

तेजमान बज्राचार्य

निल: सांस्कृतिक पुच:का ब्याण्ड मेनेजर

फोन: ९८५१०६०३१८,

९८५११०२३०५

कालिमाटी टंकेश्वर

न हामी हाथ्यौं, न हामी जित्यौं

आजभन्दा करिब १६ वर्ष अघि २०५२ सालको फागुन १ गतेका दिन सामन्तहरुका नाइके राजा विरेन्द्रको तस्विर मा बन्दुकले गोली हानी जनयुद्ध शुरु गरेको थियो तत्कालिन नेकपा माओवादीले, जुन बेला नेपालमा नेकपा एमालेका अध्यक्ष मनमोहन अधिकारीले जननिर्वाचित प्रधानमन्त्री भई सुशासन दिएको थियो ।

मनमोहन अधिकारीको नेतृत्वमा एकल पार्टीका १५ जना सानो मन्त्रीमण्डलबाट देश जनताको लागि बजेटमार्फत राम्रो राम्रो कार्यक्रमहरु गर्दै थियो र देशमा आफ्नो गाउँ आफै बनाउने लहर चलेको थियो । ७५ वर्ष पुगेका जेष्ठ नागरिकहरु राज्यबाट पहिलो पटक वृद्धभत्ताबाट सम्मानित हुँदै थियो त्यो पनि देशभर । शिक्षा, स्वास्थ्य, सडक, सूचना तथा संचार, सहकारी, सुशासन जस्ता नौ वटा 'स' को कार्यक्रम लागु गरिदै थियो ।

त्यस सरकारको अवधिभरि एकजना व्यक्तिको अनाहकमा ज्यान गएन । देशमा राम्रो पार्टी, त्यागी नेता सरकारमा आयो भने देशले चाँडै विकासको विगूल फुक्न सक्दोरहेछ, भन्ने एउटा नमूना देखाइ दियो । तर सरकारको स्थायित्व हुन नै नपाउँदै विपक्षले अल्पमतको

सरकार ढाल्न कठोर पाइला चालेको थियो । मानविय सम्बेदनशीलता पनि नराखी हेलिकप्टर दुर्घटनाबाट बालबाल बच्चा मनमोहन विरुद्ध अविश्वासको प्रस्ताव राखी सरकारको अवसान गरेको थियो । आज त्यो सराप देशले भोग्नु परेको छ ।

आज १० वर्ष जनयुद्ध लडेर एमाओवादी यहाँसम्म आउँदा प्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टलाई हालैमात्र संविधान सभामा सम्बोधन गर्ने क्रममा भनेका थिए कि 'न हामी हारेर आएका थियौं न जितेर आएका हौं ।' हामी त राजनीतिक दलहरूसंग १२ बुँदे सहमती गरी यो लोकतान्त्रिक प्रणालीमा आएका हौं ।

यसबाट के सिद्ध हुन्छ भने अरु सबै हरुवा र आफूमात्र जितुवा हौं भन्ने जुन हिजो घमण्ड थियो । आज सबै राजनीतिक दलहरुबीच सहकार्य, सहमती र एकताका साथ काम गर्न सकेन भने हिजो प्राप्त गरेको उपलब्धीहरु समेत खतरामा पर्दैछ, भन्ने स्विकार्नु नै हो ।

हुन त हामी आजको यो संघिय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको अन्तरिमकालमा छौं । यसबेला सम्ममा हार्ने र जित्नेहरु पनि छन् । त्यसलाई हेर्ने सोचहरुमा भरपर्ने कुरा हुन ।

आज १० वर्षे जनयुद्ध लडेका लडाकुहरु 'न घरको न घाटको' भएर फर्केका छन । न उनीहरुले जनयुद्ध जिते न हारे । १० वर्षेमा जो जो व्यक्तिहरु शहिद भए, जो जो व्यक्ति अनाहकमा मर्न बाध्य भए । जो जो व्यक्तिहरु अपाङ्ग भए, टुहुरा भए, बेस-हारा भए, विधुवा भए, एकलो भए, उनीहरु त हारे सरह भएन र ? जो व्यक्ति अस्थायी शिविर मा बसे र आफ्नो योग्यता क्षमता बढाउने बेलामा विना काम उमेर गए । के उनीहरु हारेनन् र ? उनीहरुको भाषामा भन्ने हो भने देश र जनताले जुन परिवर्तनको आशा गरेका थिए ।

देश विकासको जुन सपना बोकेका थिए । नयाँ नेपाल बनाउने जुन उद्देश्य राखेका थिए । अब भनौं नयाँ संविधान सम्म पनि हेर्न पाउने हो कि होइन दोधार र शंकाका पाए । त्यसैले यहाँ धेरैले हारेका छन । यसो हेर्दा यहाँ लडाकु हारे, वाइसियल हारे । जनता हारे । तर यहाँ केही जित्नेहरु पनि छन् । यहाँ अहिले डा. बाबुराम जिते र प्रधानमन्त्री भए । यहाँ प्रचण्ड जिते ठूला नेता बने ।

यहाँ पटकपटक मन्त्री भएकाहरु जिते, सभासदहरुले जिते, मधेशवादी नेताहरुले जिते । यहाँ फलनाथले जिते प्रधानमन्त्री भए, पार्टी अध्यक्ष भए, यहाँ

ब्यंग सन्देश

छथ फुमट महर्जन

माधव कुमार नेपाल दुई ठाउँमा हारेर पनि जिते प्रधानमन्त्री भए । नजिकका मान्छेहरु जिते जस्ले राज्यबाट विभिन्न शिर्षकमा सुविधा पाए । यहाँ उनीहरु जिते जस्ले विभिन्न देशहरुको राजदूत पाए । यहाँ उनीहरुले जिते जस्ले राजनीतिक नियुक्ति पाए । भत्ता पाए, गाडी पाए,

आखिर यहाँ हार्ने र जित्ने रहेछन नि त । साँच्चै भन्ने हो भने कीर्तिपुर पनि हारे । किन कि हरेक आन्दोलन कीर्तिपुरबाट निर्णायक हुने गरेको थियो । तर यहाँ राज्यबाट विकासमा उपेक्षा गरिन्छ, राजनीतिक नियुक्तिमा उपेक्षा गरिन्छ । यहाँको क्रान्तिकार लाई हरेक दलका नेताहरुले उपयोग मात्र गरे । त्यसैले कीर्तिपुर आन्दोलनमा जितेर पनि हारिर हेको छ । विकास निर्माण पछि परिरहेको छ । राज्यबाट उपेक्षित भैरहेको छ ।

यहाँ अरू ठाउँमा जस्तै ग्यासको समस्या छ, मट्टितेलको समस्या छ, रोजगारको समस्या छ, विजुलीको समस्या छ, सडकको नाजुक अवस्था छ, ढलको समस्या छ, खानेपानीको समस्या छ । अस्पतालको समस्या छ । समस्या छैनन् त एउटै मात्र दलको नेताहरु सजिलै फकाउँछन् । आफ्नो आफ्नो डम्फु बजाउँछन ।

बुकिङ्ग खुल्यो

बाघ भैरव वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.द्वारा संचालित कीर्तिपुर भेगमा नै सुविधा सम्पन्न दुई वटा हल सहित १५०० जना क्षमताको पार्टी प्यालेस- 'बाघ भैरव बैक्विट' संचालित भएको सहर्ष जानकारी गर्दछौं । हामीकहाँ विवाह, ब्रतबन्ध, जंकु (भिमरथारोहण) आदिको पार्टी तथा भोज गर्न, विभिन्न संघ संस्थाहरुको - सभा, सम्मेलन, प्रदर्शनी तथा सेमिनार, गोष्ठी गर्न बुकिङ्ग खुल्ला गरिएको छ ।

विशेषताहरू :- खुल्ला रमणीय स्थल, यथेष्ट पार्किङ्गको व्यवस्था, सुविधा सम्पन्न दुईवटा हल, DJ हलको छुट्टै व्यवस्था भएको, जेनेरेटरको सुविधा,

बाघ भैरव बैक्विट (पार्टी प्यालेस)

नगाउँ, बालकुमारी मन्दिर सँगै फोन नं. ४३३०२३६, ९८५१०६२३७४, ९८४१३०२२०३, ९८५१०७२०७२, ९८४१३४३५३७

सुहाना क्याटरिङ्ग सर्भिस

ट्याङ्ला, कीर्तिपुर

नोट: विवाह, ब्रतबन्ध, पिकनिक, सेमिनारका साथै विशेष अवसरमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

Buffet Dinners Luncheons, B.B.Q.S etc

Sudarsan Karki

(Mobile 9841461573, 9803910869, 4334477)

फ्लायट तथा कोठा भाडामा

कीर्तिपुर नयाँबजारको अन्डरग्राउण्ड

पार्किङ्ग सुविधा भएको घर

कार्यालय (अफिस)को लागि अति

उपयुक्त फ्लायट तथा कोठा भाडामा

सम्पर्क: ९८०३६३०८७१, ९७४१००२५१७